

नैव कृष्णात्परः सिद्धस्तत्परोऽपि नहीश्वरः ।
 न तत्परश्च जनको विश्वेषां परिपालकः ॥ ९ ॥
 न तत्परश्च बलवान् बुद्धिमान् कीर्त्तिमांस्तथा ।
 न तत्परः सत्यवादी दयावान् भक्तवत्सलः ॥ १० ॥
 न तत्परश्च गुणवान् सुशीलश्च जितेन्द्रियः ।
 शुद्धाशयश्च शुद्धश्च न तस्माद्भक्तवत्सलः ॥ ११ ॥
 न हि तस्मात्परो धर्मीप्रदाता सर्वसम्पदां ।
 न हि तस्मात्परः शान्तो लक्ष्मीकान्तात्परश्च कः ॥ १२ ॥
 अनन्तकोटिब्रह्माण्डो मोहितो मायया यया ।
 सा चातिभीता पुरतो यमेव स्तोतुमक्षमा ॥ १३ ॥
 सरस्वती जडीभूता यामेव स्तोतुमक्षमा ।
 महालक्ष्मीश्चातिभीता पादपद्मं निसेवते ॥ १४ ॥
 प्रत्येकं प्रतिविश्वेषु महाविष्णुश्च लोमसु ।
 कोटिशः कोटिशः सन्ति देवा ब्रह्मादयो मुने ॥ १५ ॥
 यथा रेणुरसंख्यश्च तथा विश्वानि नारद ।
 एतेषामीश्वरश्चैको राधेशः प्रकृतेः परः ॥ १६ ॥
 इत्येवं कथितं किञ्चित् किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ।
 अनिरूप्यः कृष्णगुणो यथा विश्वं यथा रजः ॥ १७ ॥

नारद उवाच ।

राधोद्भवं वद विभो श्रोतुं कौतूहलं मम ।
 का वा सा कुत उत्पन्ना तत्प्रभावश्च कः शिव ॥ १८ ॥